

мия, но за това пъкъ той ѝ даде възможность, при обсадата и прѣвземаването, да прояви тя своитѣ най-блѣскави качества на храбрость, самоотвержение, мъжество и беззавѣтна прѣданость къмъ великото дѣло на нашето освобождение . . . .

Въ тоя часъ върху Плѣвенъ бѣха обърнати погледитѣ на цѣлия цивилизованъ миръ . . . .

Въ Плѣвенъ бѣ настаненъ най-талантливиятъ турски полководецъ Гази Османъ-паша съ 50 хиляди отбрана армия, която, бидѣйки укрѣпена въ позициитѣ, прѣдставляващи силна естествена крѣпость, съ извънредна енергия и умъ отстояваше правата на находящето се въ агония турско господство върху българската земя, която бѣ вече посрѣщнала своя месия — Царя-Освободителя . . . .

Историята на петъ-мѣсечнитѣ боеве и сражения около тая ненадѣйно съзидана твърдиня, прѣдставлява една безкрайна верига отъ доблестни юнашки подвизи, отъ свѣтли и блѣскави дѣла, отъ безбройни скжпи жертви, прѣдъ величието на които блѣднѣе всичко, което военнитѣ лѣтописи на чловѣчеството сж записали до сега на своитѣ кървави страници.*

Непосрѣдствено съ прѣминаването отъ рускитѣ войски на Дунава, една часть отъ тѣхъ, подъ начальството на генералъ Криденера, завладѣ на 4-й юлий Никополската крѣпость, която се прѣдаде на послѣдния напълно и безусловно. Побѣдителитѣ при Никополъ, въ изпълнение на прѣдначертания си планъ, отправиха се съ посока къмъ Плѣвенъ и на 7-й сжци мѣсець дивизията на генералъ Шилдеръ—Шулднера, въ качеството си авангардъ на отряда, се явява почти прѣдъ стѣнитѣ на малко извѣстния до тогава Плѣвенъ.

* Исторически очерки, Комитетъ „Царь-Освободитель“, стр. 51.